RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 22v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

corde. ut uerritate sui met conaret abigere. Hoc impossibile
e. Immo si nos negauerimus eu aut qui da urm scilicet ami
cos. ille fidelis pmanet. negare se ipsu non potest. Et illic
ubi autem qua ipse homo fieret dixit. iudeat qd ego sim so
lus. & n sit alius ds preter me. & hic ubi homo factus dixit.
ego flos campi. & liliu conuallium. & ubicuq; siue inimicis
iudeis. siue uobis oamica apli eius. t discipuli quippia locut
e iuxta hunc sensu. pfecto piu e considerare hoc ipsu qa
ille fidelis pmanet. negare se ipsu n potest. pserim causa
poscente ta magna causa salutis hominu. ppt quos uene
rat. quos in eu credere oportebat. ut diceret ipse qs eet. aut
unde uenisse. Et aut ipse testis fidelis n solu sibimetipsi.
uerum etia & aliis. ut testificet & dicat de singulis. cui sint
merita t nominis. Ait g & m qua & sup semel & iterum pul
chram eet declamauit. Sic liliu inter spinas. sic amica mea
inter filias. Hoc restabat qm ille m dixerat ecce tu pul
chra es amica mea. ecce tu pulchra. & ego illi. ecce tu pul
cher es dilecte m & decorus. hoc in qua restabat dicere
quod reuera pulcher ipse. & qd ego ad similitudine eius
pulchra sim. Cu g dixisset ego flos campi. & liliu con
uallium. ipsius & m fidele phibens testimoniu. sic liliu
aut inter spinas. sic amica mea inter filias. Ubi t quando
liliu istud conuallium inter spinas. Nimiru in iudea quan
do toleraut tot & tantas impios blasphemias. sustinu
it pbra. alapas. flagella. coronat insup corona spinea.
Sic quonda pat abraha leuans ocu- tos. iudit pt tergu

ss
s